

מדריך לכשרות

עלון יומי להתאחדות הקהילות

יום שבת קודש | ז תשרי (שנה שניה) | פרשת וילך

גלון מס' 360

שנת התשע"ה

נתייסד בארה"ב בחודש אדר-ניסן ה'תשל"ד משנה א' קונטרס א' (כרך א')
עד חודש אדר-ניסן ה'תשנ"ח - שנה ח' קונטרס מ' (כרך ח'),
וכעת מתחדשים וממשיכים בעזרה"ש בעלון יומי לכל ימות השנה

כולל תשובות מכתבים ובירורים
בענין כשרות המאכלים והבשר

דבר המערכת (בהמשכים)

זכרונות רבינו כ"ק האדמו"ר מהאלמין שליט"א

30

10 לשונות על כל בהמה

עוד דבר אפשר ללמוד מן המעשה, כפי שכבר ידוע מאז ומקדם, שבארה"ב אינם מסתפקים המוכרים למכור על כל בהמה 5 לשונות, אלא מוכרים עשרה, הפזמון "כי משמש בד' לשונות" כבר מיושן, זה היה נכון רק באירופה...

הרב שהיה נוהג לקנות את הסחורה ולהעביר לארץ ישראל היה מספר, שבארץ ישראל היו קונים את כל הלשונות והכבדים שהיו מספקים כי היה לזה שוק טוב, כולם היו בטוחים כי מדובר בכבדים ולשונות כשרים, עתה כשהולכים לקנות כבד או לשון איך אפשר כלל להתעסק עם זה הלא אלו בוודאי טריפה!!!

אגב, שאלה אחרת שמעסיקה רבים מחוקרי הכשרות במשחטות ארצות הברית, אם מספקים כל כך הרבה לשונות וכבדים "גלאט כשר" לארץ ישראל, מהיכן יש לאותן המשחטות כל כך הרבה לשונות וכבדים גם בשביל ארצות הברית???

רבינו מוסיף ומספר מעשה ששמע מרבה של אונגוואר שליט"א, הוא ביקר במשחטה ושם הוא ראה איך שהרופאים זורקים את הכבדים שיש להם מחלת הסרטן, מפילים את זה קומה דרך צנור, שם נוהג הרופא לצבוע אותו בצבע ירוק, - החוק תובע שיראה ירוק - זהו הסימן שהכבד מסוכן ואסור לאכלו.

רבה של אונגוואר היה מאוד סקורן לדעת מה קורה שם עם הכבדים, אז הוא ירד לאותו מקום והוא מצא שהכבדים נמצאים בפח גדול, ולידו עמד קצב שהוציא משם את הכבדים והכין אותם למכירה לצבור, הרב עשה את עצמו כלא יודע ולא מבין בענין הסרטן של הכבדים, אלא שאל את הקצב, מהיכן אתה יודע שכבדים אלו כשרים?

השיב הקצב כל מה שמגיע לכאן הוא כשר, אין צורך להסביר עד כמה היה מבין ומצחיק לשמוע דברים אלה, אין מדברים כבר מכשרות, גם כשמדובר במחלות הם מוכנים להכשיל את הרבים, וכפי שהגמרא אומרת "טוב שבטבחים שותפו של עמלק", והוסף לכך את האימרה "טוב שברופאים הרוג" ועיי"ש פירש"י ותבין את ההמשך לפי הסיפור.

דבר המערכת

המערכת על תיקון הכשרות

יותר מאלף ספרים וקונטרסים וקול קוראים שיצאו לאור במשך יובל שנים תשכ"ה-תשע"ה

עמ' 2

המקובל האלקי רבי יהודה פתיה זצ"ל

מתולדותיו הנהגותיו ודבריו

עמ' 2

מצב הכשרות בימינו

חזקת כשרות של הרבנים המכשירים

עמ' 3

מהמתרחש בעולם הכשרות

עדות ה' נאמנה

עמ' 3

מה אנחנו אוכלים? מי מספק לנו את הבשר?

כתבות מהעיתונים שרוב הבשר שאנחנו אוכלים, בא מהערבים.

עמ' 4

שמע בני עצות לתיקון הכשרות

עמ' 4

מכתבים למערכת

עמ' 4

העלון הזה מופץ
לעילוי נשמת
רוזה שושנה
בת רבי יעקב
נ' י"ט תמוז תשע"ו

ועד הכשרות להתאחדות הקהילות

ארגון המוקדש לתיקון מצב הכשרות

בהשתתפות הרבנים והקהילות ולומדי תורה לשמה

בפיקוח כ"ק האדמו"ר רבי שלום יהודה גרוס

אבדק"ק האלמין שליט"א

מחבר יותר מאלף ספרים על כל יסודי הדת

המקבל האלקי רבי יהודה פתיה

זכר צדיק וקדוש לברכה לחיי העולם הבא
מתולדותיו הנהגותיו ודבריו

משהגיעו לרבת עמון, ביקש הנהג להתעכב בעיר יום נוסף, אולם רבי שלמאן רצה להגיע לירושלים עוד באותו היום. בלית ברירה הצטרף למכונת דואר שנסעה לירושלים.

כשהגיעה המכונת לשערי ירושלים מול "שער האריות" במעלה כביש יריחו, אזל הדלק במכונתו. הנהג מילא את המיכל בדלק וניסע להתניע את הרכב. המכונת לא נעה, ותחת זאת החלה מידרדרת לתהום. הנהג קפץ מתוכה.

רבי שלמאן, שישב לימין הדלת, פתח את דלת המכונת כדי לקפוץ, אך רגלו הימנית נמחצה בין הדלת לסלע ונשברה. הוא לא איבד את עשתונותו וקפץ ברגע האחרון לפני שהמכונת ירדה לתהום והתרסקה.

רבי שלמאן נהג להיות מעוטר בתפילין במשך כל היום, והן נפלו ממנו בשעת הקפיצה. היהודים שהיו בסביבה נשאוהו לבית החולים, והוא צעק בשארית כוחותיו: "התפילין בארץ! שאו אותן תחילה", ואיבד את הכרתו.

ירוץ כבתחילה

רבי יהודה ידע את אשר נעשה, וכשבאה אליו אשת רבי שלמאן, הרגיע אותה ואמר לה כי הכל יעבור בשלום ואין מקום לדאגה. הוא הבטיח לה שרבי שלמאן יעמוד על רגליו בקרוב וירוץ כבתחילה.

ייסורי תופת היו מנת חלקו של רבי שלמאן. עצם הרגל נשברה במקומות אחדים. גם בשרו נקרע, וידו נחבלה קשות. נבצר ממנו ללמוד או להתרכז בעיסוק כלשהו.

מצבו הלך והחמיר, חומו עלה, וברגלו נוצרה דלקת שהרעילה את דמו. רופאי בית החולים דנו ביניהם בשפה הצרפתית, והם החליטו לקטוע את רגלו. רבי שלמאן הבין את שיחתם והביע התנגדות לכך.

לאחר ימים אחדים שוב החליטו, והפעם בשפה התורכית, לקטוע את הרגל תוך יממה.

באותו יום ציווה רבי שלמאן את קרוביו שיישאוהו לביתו. שם ניהל את הטיפול הרפואי בעצמו - ריפא את הפצע המזוהם והזמין אליו את טובי המומחים לאיחוי שברים. לא עברו חודשים מספר, והוא התאושש ושב לאיתנו.

לשבור את המשענת

אשתו של רבי שלמאן סיפרה כי מיד כאשר נכנסה לביתו של רבי יהודה, אמר לה בזו הלשון: "אבשרך אני או את תבשריני? דעי כי לא יאונה לו כל רע, חס ושלום, ולא יצטרך לא לניתוח ולא לשום דבר. לפני דקות אחדות באמצע לימודי נמנמתי וראיתיו בא אלי עם משענת - לקחה שברה והשליכה".

חודשים אחדים אחר כך, לאחר שידידו הרב אברהם ברזאני טיפל בו במסירות והביא לו מומחה לשברים, נשברה המשענת. בשבת קודש הגיע רבי שלמאן בלעדיה כדי לא לטלטלה ואמר לרבו רבי יהודה: "הנה באתי ללא המשענת כדי לקיים את דבריך".

ביקש רבי יהודה שתספר לנוכחים את שראתה.

מרגלית סיפרה שאחר שרבי יהודה הגיע והתחיל להתפלל, ראתה את אביה ר' שמעון ואת אחותו שמחה, בניו של סבא שנפטרו, נמצאים בחדר ומנסים לתפוס ציפור. אביה שמר שהציפור לא תברח דרך החלון או דרך הדלת. לאחר שתפסו את הציפור, הכניסו אותה לגרונה, וכך התעוררה.

אמר רבי יהודה לנכדתו: "נשמתך יצאה מגופך היא שעפה כציפור, ואביך ואחותו באו לעזור כדי לתפוס את הנשמה ולהחזירה אליך". לאחר ברכתו של הסבא החלה הנפיחות בבטן לרדת, ור' עזרא הסכים לקחת את אשתו לבית החולים כדי שיטפלו בזיהום המוגלתי שהתגלה בבטנה.

הניתוח

כשגב' מוזלי (מזל) חמותו של בנימין, נכדו של רבי יהודה, הגיעה לביקור בארץ, היא לא חשה בטוב. הרופא בדק אותה וקבע שעליה לעבור ניתוח דחוף - אולי מדובר בציסטה.

היא לא הסכימה לניתוח כיוון שילדיה ובעלה נשארו בחוץ לארץ, ועליה לחזור כדי לטפל בהם, ואינה רוצה להתעכב בארץ.

הנכדה מרגלית יפה לקחה אותה לרבי יהודה, והוא בירך אותה לרפואה שלמה. מצבה השתפר, והיא שבה לחו"ל.

לאחר תקופה ביקרה שוב בארץ. הנכדה לקחה אותה לרופא לביקורת חוזרת. הרופא בדק אותה, ולא מצא ממצאים. הרופא כעס וטען שהביאו לו מישהי אחרת לבדיקה, ולא את החולה הקודמת.

קודחת מחום

בילדותה חלתה אילנה זביר, נכדתו של רבי יהודה. חומה עלה, והיא אושפזה בבית החולים. החום הוסיף לעלות, והילדה הגיעה למצב של תשישות מוחלטת.

לאחר שלושה ימים בא רבי יהודה לבקרה בבית החולים. אמה, כלתו עזיזה, פנתה אליו: "חמי! הילדה קודחת מחום".

רבי יהודה וידא שחומה גבוה, ולאחר מכן הניח ידו עליה ובירכה, והילדה פקחה את עיניה. למחרת הבריאה הילדה והשתחררה מבית החולים.

שלוחי מצווה אינם ניווקין

כשעלה רבי שלמאן מוצפי בפעם האחרונה לארץ ישראל, ארז הוא את חפציו האישיים, נטל את ספריו האהובים עליו ועזב בפעם האחרונה את עיר מולדתו. הוא שכר רכב לארץ ישראל דרך רבת עמון ויצא מן המקום.

בצאתו נזכר כי לפני כל ביקור בארץ ישראל נהג רבי יהודה ללוותו ולתת בידיו מעות לצדקה. בכך עשהו "שליח מצווה" לתת צדקה לעניי ארץ ישראל. לעומת זאת עתה בצאתו את בגדד, כבר נמצא רבו בארץ ישראל.

מצב הכשרות בימינו

חזקת כשרות של הרבנים המכשירים
תשובה לרבנים

יח | פרק ז תשובה לרבנים

פיו במאכלות אסורות, דעל ידי כן סר צלם מעליהם, ונדמה כבהמה, ועל כן, ולזה לאשר דניאל (דניאל א, ח) לא התנאל בפתבג המלך (וזה משפטים קבה) דמאכלו של אותו רשע נבוכדנצר היה בשר בחלב, ודניאל לא אכל, אזי האירו פניו ברמות ופני אדם, ועל כן ולזה (דניאל ו, כג) לא שלטו בו האריות בשעה שהשליכו אותו לגוב האריות, עיין שם בוזהר הקדוש באורך.

ובוזה"ק (פ' פנתם) כתב דעניין הרבר שנדמה לבהמה, הוא בא על ידי שפוגם את עצמו ופיו במאכלות אסורות, ועל ידי זה מסתלק ממנו הצלם והריוקן ולא תואר אדם לו רק כבהמה. ולזה דניאל שנשמר מפת בנ המלך לא סר צלו ודיוקנו מעליו. ולזה לא שלטו בו אריותא יע"ש באורך מזה.

ובזה אפשר לפרש שאומרים בתפילת עלינו לשבח כו', לראות מהרה בתפארת עוך, להעביר גלולים מן הארץ והאלילים כרות יכרתון, (כמבאר בוזה"ק שמאכלות אסורות הוא כמו עובר עבודה זרה) לתקן עולם במלכות ש-ד-י (רת שומר הלתת ישראל) מתי יהי כשכל בני בשר יקראו בשמך, היינו האנשים שאוכלים בשר יקראו בשמך אפ"ל בהקדם מה שכתב רבי הלל מקאלאמייע ז"ע שהאוכל מאכלות אסורות אינו יכול לומר אבינו אתה כו'.

ועיין בנועם אלימלך פרשת ויגש על הפסוק ואת יהודה כו', שהאוכל מאכלים כשרים יכול לבוא לידי רוח הקודש, ועיין נועם מגדים (דף קט"ו על הפסוק סר צלם ודף שס"ג). ובוזה יתורין התוספות (שבת יג: יב) רבי ישמעאל קרא והטה עיין תוספות שמקשה ומתריץ דגנאי הוא לצדיק, ולכאורה קשה מאי גנאי? אפשר לפרש, הגנאי שדווקא על ידי מאכל איסור נאבד הרוח הקודש, וצריך ביאור? ואפשר לפרש על פי מה שכתוב בליקוטי אמרים "דאם אבל מאכל איסור הוא קשור בנ" קליפות הטמאות" עיי"ש.

והגימטריה של "יעשו עין גבוה חמשים אמה" = 1006 גם בנימטריה – "סימן טוב ומזל טוב יהא לנו ולכל ישראל" שאם יזהרו במאכלות כשרות אז יהיה "סימן טוב ומזל טוב יהא לנו ולכל ישראל".

הקב"ה ישמח את כל עם ישראל בשמחת חג הפורים זה ונזכור מעשה הזמן הרשע ואיך שמרדכי הציל את עם ישראל. ליהודים הייתה אורה ושמחה וששון ויקר.

מהמתרחש בעולם הכשרות

מאמרים שנכתבו בארצות הברית לפני מאה שנה
בענייני הכשרות

עדות ה' נאמנה בהמשכים

כ עדות ה' נאמנה

[ג.ב. ועיין בשו"ת בנימין זאב סימן ש"ג, שמחויב להוכיח בין שוגג ובין במזיד אפילו אם ברור לו שלא יקבלו, ואם לא הוכיח עבר על מצוה עשה של הוכיח תוכיח, ויקבל עונשו על זה, עיי"ש. וכעת בא לידי שו"ת מהר"ם שיק ועיין שם בסימן או"ח ש"ג ותראה נפלאות].

יב. כל ישראל ערבים זה לזה (שבועות לט.), שאלמלא הערבות, לא היה אדם מוחה ביד חברו על חטאיו, ולא היו נותנים לב לחקר על עושי רשעה לבערם. לכן הכניסם הקדוש ברוך הוא לערבים, כדי שיעשו גדרים וסיגים שלא יחטאו (ספר חסידים אות צ"ג).

יג. נמצא לפי כל הנ"ל שכל אחד נתפס בעון חברו של כל איש מישראל מפני חיוב הערבות. וכל חיוב הערבות שנכנסו בזה הוא כדי שימחו ויוכיחו לכן כל שיש בידו למחות ולא מיחה נתפס בעוון ההוא שלא מיחה בו. וכן אמרו חז"ל בסנהדרין עה"פ "וכשלו איש באחיו איש בעון אחיו מלמד שכולן ערבים זה בזה, התם שהיה בידם למחות ולא מיחו. (סנהדרין כז: שבועות לט.)

יד. ולזה ראשי הגולה שהשפעתם מגיע לכל העולם נתפסים על כל העולם מפני שלפי גודל כח השפעתם במחאה כך היא בחיוב הערבות. "אמר רב פפא והני דבי ריש גלותא נתפסים על כולי עלמא. א"ר חנינא מאי דכתיב ה' במשפט יבא עם זקני עמו ושריו אם שרים חטאו זקנים מה חטאו אלא אימא על זקנים [פי' סנהדרין] שלא מיחו בשרים" (שבת נד:).

טו. גם למידיים אנו מדברי חז"ל אלו שמי שיש בידו למחות ביד המנהיגים הרבנים שהם ימחו בידי עוברי עבירה ואינו מוחה בידם הוא נתפס, כמו הסנהדרין שה' יביאם במשפט על שלא מיחו בשרים, שהיה להם ההשפעה על השרים והיה להם למחות.

וכן כתב הילמע"ל (דברים כ"ט) בשם המהרי"ט עה"פ. "אתם נצבים היום כולכם וגו' לעברך כברית ה' אלקיך, ובאלתו אשר ה' אלקיך כרת עמך היום" (נצבים כט, יא). "ונאמר בלשון יחד לעברך כברית וגו', שכל יחיד ויחיד נעשה ערב על ששים רבוא, כפי שנתבאר בפרשת כי תבא, ולכן פתח בלשון רבים וסיים בלשון יחיד. ונאמר כל איש ישראל, שכל אדם ואדם מישראל שיש בידו למחות ביד הזקנים והשופטים המתנהגים בעול ואינו מוחה נתפס עליהם, כמו שאירע במעשה של אשת ר' חנינא בן תרדיון שגזרו עליה הריגה על שלא מיחתה בר' חנינא שהיה הוגה השם באותיותיו". (יוסף לקח בשם מהרי"ט, מע"ל דברים פ' כ"ט).

שמע בני

עצות לתיקון הכשרות ועוד

שזה מפני שאבד עצמו לדעת ואחרי שיתמו סבלותיו יקבל שכר המצוות אשר עשה.

אחר כך שאלתי אותו אם מתאוה הוא לדבר אכילה והוא השיב כי בהיותו משוטט כרוח לא התאוה לאוכל, אך כעת, בהיותו בגופו של אדם חש הוא בתאות האכילה ובשאר תאוות הגוף כפי שהיה רגיל בהיותו בין החיים וכן מרגיש הוא בצער וכאב כשגופו של האיש שבו הוא נמצא, מצטער וכואב. לשאלתי האם הוא מתאוה הוא גם לדבר עבירה השיב בשלילה באומרו כי גם בחייו לא היה מתאוה לדבר עבירה שכן היה כל ימיו שותה יין ומשתכר, ובגלל שהיה שיכור לא התפלל ולא עסק בתורה ובמצוות ובליל הסדר לא אמר את ההגדה ורק היה שותה יין בלי סוף לכן, הוסיף הרוח ואמר בבכי, אין הוא מניח לבחור הזה שבגופו נכנס, ללכת לבית הכנסת ואין הוא יכול להמנע מכך, מכיון שגם בחייו היה היין מונע ממנו כל דבר שבקדושה וגורם לו לעשות מעשים האסורים.

"היכן הוא חברך אברהם שניאור?" שאלתי אותו והוא אמר: לפני שמונה חודשים ספר לי כי נכנס בגופה של אשה אחת שהכינו לה תרופה ממים שהוא נמצא בהם, עכשיו איני יודע היכן הוא ובינתיים נכנסתי אני בגופו של נער זה וגופו של האשכנזי ימח שמו נכנס בגופה של אחותו. "למה נכנסתם באח ובאחותו?" שאלתי והוא ענה לי: "לא התכוננתי להכנס בנער זה. ביום שבת הייתי בחצר ורציתי להכנס לגופה של אשה אחת אז ראיתי את הנער משליך דבר מה לחצר ובאותו רגע נתנו לי רשות להכנס בו. אזי נכנסתי לקיתון מים שהנער שתה ממנו וכך נכנסתי לתוכו וזה לי אחד עשר חודשים שאני יושב בקרבו, ואילו לא היה בא מעלת כבוד תורתו לדבר עמי לא הייתי מדבר עם שום

מה אנהנו אוכלים? מי מספק לנו את הבשר?

אז נדברו יראי השם (בהמשכים)

סב * אז נדברו יראי ה' *

ופלא מאוד ששמענו ברדיו מהרב הראשי לחולון אברהם יוסף [יותר טוב לכתוב עליו רב הרשע, כי אבא שלו מרן זיע"א אמר עליו שהוא מאכיל חמץ בפסח מכשיל ביין נסך, וראינו שהיה מפורסם בכל העולם, וכולם הפסיקו לאכול הכשר שלו, וגם אנו מתוכם אחרי ששמענו לשונו הארורה ושקריו מיד הפסקנו לאכול ההכשר הזה], אחרי שראיתי מה שאמר הסלפן הזה על כ"ק אדמו"ר מהאלמין שליט"א, הלכתי ובדקתי במקומות רבים את הספרים של כ"ק אדמו"ר מהאלמין, אם הסיפור הנ"ל זה נכון, שלא היה שוחט, ולא היה אף פעם בשחיטה, וספרתי והגעתי לערך 1767 קבצים להורדה בחינם!! - ספרים וקונטרסים! וקול קורא על הכשרות ושחיטה וניקור, ואף כאן בבתי מדרשות הספרים שלו נמצאים עוד מלפני 40 שנה!!! ומצאתי מכתבים בתוך הספרים מכל רבני הבית דין של העדה החרדית משנת תשכ"ט, ועוד יותר מאלף מכתבים מכל גדולי דורנו של לפני 50 שנה, וגם ראיתי 4 מכתבים ששלחו לאדמו"ר, מבית מרן רבי עובדיה יוסף זצ"ל. אבל זה הנ"ל המתהדר בשם של רב העיר, שקרן בינלאומי, בדיוק כפי שעשו ברוסיה שעשו עיתון וקראו לו "האמת" והרי הכל שמה היה שקרים יום יומיים ורמאויות מחרידות שלא היו ולא נבראו והכל היה כמובן שקרים, ששאלו אותם איך אתם עושים זאת וקוראים לעיתון שלכם עוד "האמת" לא פחות ולא יותר. הם ענו אכן זה הכל שקרים ורמאות, אבל אם נשטוף את המוח של כולם עם השקר, זה יהיה אמת!. כך זה בדיוק הנ"ל שאפשר לתת לו מדליה בשקר, ואף פרס נובל לשקרן שכזה שכבר יצא שמו, ויש לו מוניטין רב.

ובירתי שגדולי הרבנים האמיתיים, אוכלים משחיטה קטנה, נפרדת, ולא נוגעים בבשר פיגול הזה, וישנם גם לצערינו רבנים שאינם יודעים, וסומכים כמו שכולנו סמכנו על השם והמותג של הכשרות, ולא ידענו מה הולך מאחורי הקלעים!! וכך נכשלו כולנו במאכלות אסורות.

ונוראים הדברים מה שכתב האדמו"ר:

המלאך ה' הצדיק הקדוש רבי אהרן מפעל זי"ע אמר שספין השוחטים הפגום גרם בשואה שחיסלה היהודים רח"ל.

מכתבים למערכת

סקנה

הננו לאשר בזה קבלת הספר החשוב "עניינת אמן כהלכתו" וודאי זה יתן חיזוק גדול.

כו"כ אנו רוצים את שאר הספרים שיצאו על ידכם עבור האוצר הספרים של ישיבתנו.

נכבוד רב
אוצר הספרים
ישיבת נובהרדוק "בית יוסף"

גדולי הדור פסקו! תתרגמו אל מפעל הזהר העולמי, (ישירות לדפוס) והיו שתפיים להצלת עם ישראל על ידי חלוקת דפי זהר היומי ספרים ועלונים בהנכם: 0527651911

www.ha-zohahr.info/www.israel613.com/www.allzohar.com/HA-ZOHAR.NET

www.israel613.com/SHULCHAN ARUCH.htm